

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 14, tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-90 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TRESC DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 309. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 maja 1938 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie utworzenia Państwowego Zakładu Elektrycznego w Osowcu.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—○○—

Zarządzenia Władz Naczelnych

309.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 25 maja 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie utworzenia Państwowego Zakładu Elektrycznego w Osowcu.

Na podstawie art. 15 Ustawy Elektrycznej z dn. 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 17, poz. 98) oraz po przeprowadzeniu dochodzenia przez wojewodę białostockiego zgodnie z rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 maja 1933 r. w sprawie postępowania przy powstawaniu Państwowych Zakładów Elektrycznych, mających się trudnić zawodowym zbytem energii elektrycznej (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 38, poz. 308) zarządzam co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Tworzy się Państwowy Zakład Elektryczny w Osowcu, pod nazwą: Elektrownia Kolei Państwowych w Osowcu, stanowiący własność Skarbu Państwa, w dalszym ciągu zwany w skróceniu „Zakładem”, który ma służyć do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania i rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze objętym dzisiejszymi granicami osady Osowiec w gminie wiejskiej Goniądz i na obszarze miasta Goniądz w powiecie białostockim województwa białostockiego oraz, o ile nie staną temu na przeszkodzie uprawnienia innych osób, na obszarach, które będą w przyszłości przyłączone do osady Osowiec i do miasta Goniądz.

§ 2.

Zakład jest obowiązany, aż do odwołania niniejszego zarządzenia, do nieprzerwanego zadośćuczynienia w zakresie i na warunkach, przewidzianych w rozdziale III, zapotrzebowaniu na energię elektryczną w obrębie obszaru, wskazanego w § 1.

§ 3.

Przez czas obowiązywania niniejszego zarządzenia nikomu innemu, prócz Zakładu, nie będzie nadane prawo rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu na obszarze, objętym niniejszym zarządzeniem, z zastrzeżeniami niżej podanymi.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze nie wyklucza możliwości udzielania pozwoleń innym zakładom, uprawnionym do prowadzenia przewodów, nie służących do zbytu energii elektrycznej na obszarze, objętym niniejszym zarządzeniem.

§ 5.

Innym zakładom elektrycznym może być zgodnie z art. 8 ust. 2 Ustawy Elektrycznej udzielane w trybie właściwym na określony przeciąg czasu prawo korzystania z dróg, ulic i placów publicznych w obrębie obszaru, objętego niniejszym zarządzeniem, jednakże, tylko w celu przesyłania energii elektrycznej do własnego ich użytku, a więc bez prawa zbytu energii elektrycznej.

§ 6.

Prawo wyłączności, zastrzeżone w § 3, nie wyklucza możliwości wytwarzania i rozdzielania energii elektrycznej w celu zawodowego jej zbytu w jednej lub kilku nieruchomościach, jeżeli nie są one rozdzielone publicznymi drogami lub ulicami, oraz nie obejmuje zastosowań energii elektrycznej do zasilania publicznych środków komunikacji, do sygnalizacji, telegrafów i telefonów.

§ 7.

Zakład będzie wytwarzał energię elektryczną we własnej elektrowni i utrzymywał ją w ciągłym ruchu w celu zaopatrywania w energię elektryczną obszaru, wyszczególnionego w § 1 niniejszego zarządzenia.

§ 8.

Regularna dostawa energii elektrycznej powinna rozpocząć się w ciągu czternastu (14) dni od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia, z uwzględnieniem zastrzeżeń, przewidzianych w § 12. W razie usprawiedliwionych powodów władza nadzorcza (§ 11) może powyższy termin odroczyć.

§ 9.

Siedzibą Zakładu jest Osowiec. W siedzibie zakładu elektrycznego będzie znajdował się pełnomocnik Zakładu. Nazwisko pełnomocnika, jak również wszelkie odnośne zmiany, powinny być podane do wiadomości Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 10.

Zbycie lub wydzierżawienie zakładu elektrycznego lub jego części niezbędnej do należytego wykonywania warunków niniejszego zarządzenia, a w szczególności nieruchomości przeznaczonych na potrzeby zakładu, albo wogóle przekazanie całkowite lub częściowe eksploatacji zakładu innej osobie może nastąpić jedynie pod warunkiem uzyskania przez tę osobę uprawnienia rządowego.

§ 11.

Minister Przemysłu i Handlu wyznaczy władzę nadzorczą, która sprawować będzie nadzór nad wykonaniem warunków niniejszego zarządzenia i do której interesowani mogą odwoływać się w kwestiach spornych.

Koszty tego nadzoru, oznaczone przez Ministra Przemysłu i Handlu, ponosi Zakład. Wpłaty z tego tytułu będą uiszczane w terminach, oznaczonych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Zakład obowiązany jest okazywać akt niniejszego zarządzenia lub jego uwierzytelniony odpis osobom interesowanym do przejrzania na ich żądanie.

Rozdział II.

Urządzenia Zakładu Elektrycznego.

§ 12.

Zakład elektryczny jest wykonany na prąd zmienny trójfazowy.

Zakład elektryczny składa się z elektrowni kolejowej w Osowcu, linii elektrycznej napowietrznej wysokiego napięcia, łączącej elektrownię z miastem Goniądzem, podstacji przetwórczej oraz sieci rozdzielczych, napowietrznych w Osowcu i Goniądzu o napięciu nominalnym 220/380 woltów.

Istniejący zakład elektryczny winien być w okresie jednego (1) roku, licząc od dnia wydania niniejszego zarządzenia, doprowadzony do należytego stanu, aby zapewnić odbiorcom stałe napięcie bez wahań, przekraczających wwyż lub wzníž pięć (5) procentów.

Po upływie jednego (1) roku, licząc od dnia wydania niniejszego zarządzenia, sieci niskiego napięcia w Osowcu i Goniądzu winny ogółem wynosić co najmniej osiem (8) kilometrów, licząc wszystkie przewody biegnące tym samym szlakiem za jeden.

Po upływie wyżej wymienionych terminów budowa nowych i rozbudowa istniejących sieci elektrycznych winna być dokonywana w miarę potrzeby. W wypadkach spornych decyduje władza nadzorcza.

Zakład obowiązany jest przedstawiać Ministerstwu Przemysłu i Handlu co roku do dnia 1 kwietnia rozplanowanie przewodów, stanowiących powiększenie sieci.

§ 13.

Urządzenia Zakładu powinny być takiej wielkości i tak powiększane, żeby całkowite zapotrzebowanie energii elektrycznej mogło być pokryte w myśl niniejszego zarządzenia.

Celem zapewnienia sobie potrzebnej ilości energii elektrycznej Zakład jest obowiązany odpowiednio przystosowywać i powiększać urządzenia swej elektrowni, albo zawrzeć umowy z innymi odpowiednimi zakładami wytwórczymi, położonymi na obszarze, objętym niniejszym zarządzeniem (§ 1), lub z zakładami przesyłowymi, mającymi prawo przesyłania energii elektrycznej do tego obszaru. Przed wygaśnięciem tych umów winien jest Zakład zawczasu je przedłużyć, albo zawrzeć z tymi samymi lub z innymi odpowiednimi zakładami elektrycznymi nowe umowy.

Umowy na dostawę energii elektrycznej powinny być przez Zakład przedstawiane Ministerstwu Przemysłu i Handlu do wiadomości.

§ 14.

Zakład powinien odpowiadać nowoczesnym wymaganiom techniki. Wszystkie urządzenia powinny być wykonane i utrzymywane zgodnie z obowiązującymi rozporządzeniami i przepisami, lub z przepisami, zaleconymi przez Ministra Przemysłu i Handlu, z uwzględnieniem zastrzeżeń, przewidzianych w § 12, oraz powinny być dostosowane do warunków ruchu i bezpieczeństwa publicznego, jako też zabezpieczać regularną i prawidłową dostawę energii.

§ 15.

Zakład powinien uzyskiwać pozwolenie odpowiednich władz na wykonanie robót, dla których takie pozwolenie jest wymagane.

Zakład powinien uprzedzić władzę nadzorczą o zamierzonym rozpoczęciu robót na 5 dni naprzód. Wyjątek mogą stanowić nagłe i nieprzewidziane roboty, związane z utrzymaniem ruchu elektrowni i zapewnieniem ciągłości dostawy energii, o wypadkach tych należy jednak zawiadomić władzę nadzorczą najpóźniej w przeciągu 24 godzin.

§ 16.

Wszystkie urządzenia zakładu elektrycznego powinny być wykonane w ten sposób, aby nie wywierały szkodliwego wpływu na inne istniejące urządzenia. Wykonanie swoich urządzeń zgodnie z istniejącymi przepisami nie zwalnia Zakładu od obowiązku przedsięwzięcia wszelkich środków, które byłyby konieczne do usunięcia tego wpływu na inne już istniejące urządzenia. W razie zaś, gdyby szkodliwego wpływu nie dało się uniknąć, Zakład poniesie koszt odpowiedniego przerobienia cudzych urządzeń, istniejących w chwili ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

Rozdział III.

Dostarczenie energii.

§ 17.

Zakład będzie obowiązany dostarczać energię elektryczną na warunkach niniejszego zarządzenia każdemu, kto na obszarze objętym zarządzeniem zgłosi odpowiednie żądanie i podpisze zobowiązanie według wzoru, zatwierdzonego przez Ministra Przemysłu i Handlu. Nie wyklucza to jednak możliwości zawierania z odbiorcami umów indywidualnych, byleby warunki dostawy nie były dla odbiorców mniej korzystne od warunków, przewidzianych w niniejszym zarządzeniu.

§ 18.

Jeżeli przyłączenie urządzenia odbiorcy (instalacji) do sieci przewodów elektrycznych Zakładu, tj. wykonanie przyłącza domowego, nie wymaga przedłużenia sieci przewodów, Zakład obowiązany jest skutecznie przyłączyć w przeciągu czterech (4) tygodni.

W przypadkach, w których przyłączenie urządzenia odbiorcy wymaga przedłużenia sieci przewodów nie więcej, niż o sto (100) metrów, Za-

kład obowiązany jest skutecznie przyłączyć w przeciągu sześciu (6) tygodni, o ile odbiorca zobowiąże się do pobierania energii przez dwa (2) lata, licząc od dnia, w którym przyłączenie miało nastąpić.

W przypadkach, w których przyłączenie urządzenia odbiorcy wymaga przedłużenia sieci ponad wyżej podaną długość, Zakład obowiązany jest skutecznie przyłączyć w przeciągu trzech (3) miesięcy, o ile ze strony odbiorcy względnie grupy odbiorców zgłoszone zostanie zapotrzebowanie piętnastu (15) watów na metr bieżący pozostałej, ponad długość podaną w poprzednim ustępie, części nowobudowanego odcinka sieci przewodów i zagwarantowane będzie na przeciąg dwóch (2) lat użytkowanie zgłoszonej mocy przez czterysta (400) godzin rocznie dla światła lub przez tysiąc (1000) godzin rocznie dla siły. Powyższa gwarancja ustaje z chwilą, gdy całkowita moc rzeczywistych przyłączy na nowobudowanym odcinku sieci osiągnie powyżej zgłoszoną moc, lub gdy nowowybudowany odcinek sieci zostanie objęty obowiązującym planem rozbudowy (§ 12).

Jeżeli przyłączenie urządzenia odbiorcy o mocy ponad pięć (5) kilowatów wymaga przeróbki istniejących urządzeń rozdzielczych, lub jeżeli zachodzą trudności techniczne przy wykonaniu przyłącza, Zakład może wyznaczyć termin o tyle dłuższy od wyżej wskazanego, o ile tego wymaga wykonanie odnośnych robót. Odbiorcy przysługuje prawo odwołania się do władzy nadzorczej.

Przedłużenie sieci przewodów Zakładu, wywołane przyłączeniem odbiorców w myśl powyższych przepisów, powinno być wykonane przez Zakład nawet ponad zakres planu rozbudowy, przewidzianego w § 12.

Zobowiązanie pobierania energii przez określony przeciąg czasu nie wiąże pracowników państwowych i zawodowych wojskowych, którzy opuszczają miejsce swego zamieszkania na skutek zlecenia zwierzchności.

W czasie mrozów Zakład nie jest obowiązany wykonywać przyłączy wymagających robót ziemnych.

Urządzenia niskiego napięcia o mocy powyżej 10 kW może Zakład ze zgodą odbiorców przyłączać do sieci wysokiego napięcia, przy czym Zakład obowiązany jest wtedy dostarczyć przetworników (transformatorów) wraz z odpowiednimi przyrządami wysokiego napięcia, odbiorca zaś obowiązany jest dać pomieszczenie na ich ustawienie.

§ 19.

Minister Przemysłu i Handlu może w wyjątkowych okolicznościach zwolnić Zakład na pewien określony przeciąg czasu od obowiązku przyłączania nowych odbiorców i dostarczania im energii.

§ 20.

Przyrządy ustawione przez Zakład u odbiorcy stanowią własność Zakładu, który też ponosi koszty ich utrzymania oraz naprawy. Odbiorcy nie wolno odrywać plomb i otwierać przyrządów, ani wykonywać w nich samowolnie jakichkolwiek bzdurzeń, ani też włączać do sieci samowolnie swych urządzeń.

§ 21.

Koszty, związane z wykonaniem przyłączenia odbiorcy, licząc od punktu przyłączenia do sieci aż do głównych bezpieczników włącznie, ponosi całkowicie Zakład, o ile długość przyłącza nie przekracza poza linię regulacyjną ulicy lub drogi dwóch (2) metrów przy sieci podziemnej i dziesięciu (10) metrów przy sieci napowietrznej; w przeciwnym razie odpowiednią nadwyżkę kosztów, obliczoną na zasadzie cen, zatwierdzonych przez władzę nadzorczą, ponosi odbiorca.

§ 22.

Jeżeli przyłączenie nowego odbiorcy, o mocy przyłączanej większej niż piętnaście (15) kilowatów, wymagać będzie znacznie większych nakładów na rozszerzenie urządzeń rozdzielczych, Zakład może żądać za zgodą władzy nadzorczej pokrycia przez odbiorcę części tych kosztów.

Suma ta nie może jednak przekraczać połowy sumy kosztorysowej i musi być w każdym razie mniejsza, niż wyniesie przypuszczalny koszt zużycia energii w ciągu trzech (3) lat.

Zakład zwraca odbiorcy w przeciągu tego czasu powyższą kwotę, przede wszystkim przez potrącenia z rachunków za energię.

§ 23.

Zakład powinien wymagać od odbiorców, aby urządzenia ich były wykonane według obowiązujących lub zaleconych przez Ministra Przemysłu i Handlu przepisów bezpieczeństwa dla urządzeń elektrycznych.

Zakład może wydawać dodatkowe przepisy bezpieczeństwa oraz przepisy eksploatacyjne, uzupełniające przepisy ogólnie obowiązujące; nie mogą one jednak dawać pierwszeństwa pewnym wytwórniom materiałów elektrotechnicznych, ani stwarzać wyłączeń dla poszczególnych typów tych materiałów. Przepisy te podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej i muszą być podawane przez Zakład do wiadomości odbiorców.

§ 24.

Zakład ma prawo wymagać od odbiorcy złożenia planów urządzeń elektrycznych, przyłączonych do sieci.

§ 25.

Zakład może wymagać, aby odbiorca nie wprowadzał żadnych zmian w urządzeniach bez wiedzy i zgody Zakładu.

§ 26.

Zakład ma prawo przed przyłączeniem urządzenia odbiorcy sprawdzić to urządzenie celem stwierdzenia, czy odpowiada ono warunkom technicznym oraz przepisom bezpieczeństwa. Jeżeli urządzenie nie odpowiada tym warunkom lub przepisom, Zakład może odmówić przyłączenia aż do chwili doprowadzenia urządzenia do należytego stanu. To samo stosuje się do zmian i powiększeń urządzeń już przyłączonych.

Za pierwsze sprawdzenie urządzenia nie będzie pobierana przez Zakład żadna opłata. Za każde następne sprawdzenie, o ile jest konieczne z winy odbiorcy, Zakład będzie pobierał opłatę w wysokości trzech (3) złotych dla urządzeń do 1 kW mocy przyłączonej i pięciu (5) złotych dla większych urządzeń.

§ 27.

O ileby się okazało, że przyłączone już urządzenie elektryczne wywiera szkodliwy wpływ na prawidłowy ruch zakładu elektrycznego lub przeskadza innym odbiorcom korzystać z energii, Zakład może żądać od odbiorcy pod rygorem § 35 takich zmian urządzenia, któreby szkodliwy wpływ usunęły.

§ 28.

Zakład ma prawo kontroli przyłączonych urządzeń elektrycznych w taki sposób i w takim czasie, aby to jak najmniej kłopotowało odbiorcę. W wyjątkowych przypadkach funkcjonariusze zakładu elektrycznego mogą żądać dostępu do urządzeń odbiorcy o każdej porze.

§ 29.

Do obliczenia ilości zużytej energii, o ile nie są stosowane opłaty ryczałtowe, służą liczniki Zakładu ustawione przez Zakład u odbiorców.

Liczniki posiadane przez odbiorców w dniu ogłoszenia niniejszego zarządzenia mogą być nadal używane. Wszystkie liczniki winny być zalegalizowane przez instytucje uprawnione do tego przez Główny Urząd Miar, na koszt właściciela liczników.

§ 30.

Funkcjonariusze Zakładu, zajmujący się odczytywaniem wskazań liczników, obowiązani są komunikować odbiorcom na ich żądanie wyniki odczytów. Odbiorcy mogą reklamować prawidłowość odczytów w terminie tygodniowym, licząc od dnia odczytu.

§ 31.

Na pisemne żądanie odbiorcy Zakład jest obowiązany sprawdzić licznik zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami. O ileby się okazało, że wskazania licznika są prawidłowe w granicach dopuszczalnej niedokładności, koszty sprawdzenia ponosi odbiorca.

Analogicznie może Zakład żądać sprawdzenia przez odbiorcę licznika, stanowiącego własność odbiorcy (§ 29 ustęp 2).

§ 32.

W razie jeśli licznik u odbiorcy zatrzyma się lub znacznie wskazywać nieprawidłowo, zużycie energii elektrycznej w miesiącu, w którym to dostrzeżono, oblicza się według zużycia w tym samym miesiącu roku poprzedniego lub według średniej arytmetycznej liczb, wyrażających zużycie energii w miesiącu poprzedzającym i następującym. W razie niedościa do porozumienia rozstrzyga władza nadzorcza.

O ile rachunek został poprzednio uregulowany, kwota nadpłacona będzie zwrócona odbiorcy, niedopłacona zaś będzie pobrana przy następnym rachunku.

Zarówno Zakład, jak i odbiorca, mogą kwestionować tylko prawidłowość wskazań licznika, podanych w ostatnim rachunku za energię, o ile wadliwe działanie licznika nie zostało spowodowane złą wolą.

§ 33.

Odbiorcy przysługuje prawo ustawienia u siebie własnego licznika, kontrolującego poza licznikiem Zakładu, opłata za energię będzie jednak uiszczana według wskazań licznika Zakładu, przy zastosowaniu przepisów §§ 31 i 32. Zakład nie ma prawa odmówić włączenia licznika kontrolującego.

§ 34.

O odstąpieniu swego urządzenia elektrycznego innej osobie odbiorca winien zawiadomić Zakład w terminie tygodniowym. Nowy odbiorca nie jest obowiązany do przejęcia odpowiedzialności za zaległe należności swego poprzednika.

§ 35.

Zakład ma prawo odłączyć od sieci urządzenia odbiorcy:

1. w razie wykrycia w tych urządzeniach zmian, dokonanych bez wymaganego zawiadomienia o tym Zakładu (§ 25),

2. w razie niezawiadomienia o odstąpieniu swego urządzenia (§ 34),

3. w razie niewykonania zmian w urządzeniach odbiorcy, zażądanych przez Zakład celem usunięcia szkodliwych wpływów (§ 27),

4. w razie nieuregulowania rachunku w ciągu dwóch tygodni od dnia jego przedstawienia (§ 47),

5. w razie ogłoszenia upadłości odbiorcy,

6. w razie stwierdzenia uszkodzenia z winy odbiorcy ustawionego u niego licznika lub innych przyrządów, albo stwierdzenia niedozwolonych manipulacji z tymi przyrządami (§ 20),

7. w razie niedopuszczenia funkcjonariuszów Zakładu do kontroli urządzeń lub do odczytania wskazań liczników (§ 28).

W przypadkach 1 — 3 odłączenie może nastąpić dopiero po trzydniowym uprzedzeniu.

Ponowne przyłączenie winno nastąpić niezwłocznie po usunięciu przyczyn odłączenia, względnie w terminie, wyznaczonym przez władzę nadzorczą.

§ 36.

Instytucje publiczne, względnie użyteczności publicznej mogą być odłączone przez Zakład z tytułu nieuregulowania należności za rachunki dopiero po przekroczeniu o dwa tygodnie terminu płatności obowiązującego wszystkich odbiorców i pod warunkiem uprzedzenia na tydzień przed odłączeniem.

Ograniczenie to nie pozbawia jednak Zakładu prawa dochodzenia odszkodowania za opóźnienie w uiszczeniu należności.

§ 37.

Za ponowne przyłączenie urządzenia odbiorcy Zakład ma prawo pobrać od niego jednorazową opłatę w wysokości 3 złotych, przy czym, o ile odłączenie od sieci nastąpiło wskutek samowolnych zmian w urządzeniu, może być pobrana dodatkowa opłata za ponowne sprawdzenie w wysokości, przewidzianej w § 26 niniejszego zarządzenia.

§ 38.

W razie jeśliby odbiorca włączył bez wiedzy Zakładu odbiorniki, dla których pobór energii powinien być opłacany według opłaty wyższej, na licznik przeznaczony dla odbiorników, opłacanych według opłaty niższej, Zakład ma prawo policzyć za całą zużytą przez odbiorcę energię według opłaty wyższej.

§ 39.

Jeśliby naprawa sieci, przyłączenie nowych odbiorców lub tym podobne roboty wymagały czasowego odłączenia części odbiorców, Zakład może przerwać dostarczenie energii na możliwie krótki okres czasu, wznawiając jej dostarczenie natychmiast po ustaniu przyczyny przerwy. O mającej nastąpić przerwie należy zawczasu uprzedzić odbiorców w drodze publikacji. W razie niemożności uprzedzenia w taki sposób, należy w każdym razie zawiadomić o mającej nastąpić przerwie instytucje publiczne i użyteczności publicznej, pobierające energię.

§ 40.

O przerwach w dostawie energii należy zawiadomić władzę nadzorczą.

§ 41.

Na obszarze objętym niniejszym zarządzeniem Zakład obowiązany jest na żądanie odnośnych związków samorządowych oświetlać ulice, place itp. Oświetlenie uliczne urządzi Zakład na swój koszt w rozmiarze podanym w §43 z tym, że kompletne armatury oświetleniowe i żarówki dostarczy odnośny związek samorządowy. Do obowiązku Zakładu należy również utrzymanie oświetlenia ulicznego w należyłym stanie, w szczególności zamiana wszystkich części, które uległy zepsuciu lub zużyciu, zamiana przepalonych żarówek, pod warunkiem dostarczenia przez odnośny związek samorządowy potrzebnych do tego armatur, części zamiennych i żarówek, czyszczenie lamp, jak również zapalanie i gaszenie światła.

§ 42.

W przedmiocie oświetlenia ulicznego Zakład zawrze specjalne umowy ze związkami samorządowymi.

Zakład ma prawo żądać, aby z urządzonego przez niego oświetlenia ulicznego korzystano w ciągu całego czasu trwania umowy bez zmniejszania liczb lamp, ich światłości i rocznej ilości godzin palenia.

§ 43.

Ilość, moc oraz rozmieszczenie lamp ulicznych określa związek samorządowy.

Zakład może wymagać, aby najmniejsze zapotrzebowanie lampy ulicznej wynosiło 60 watów, a największa odległość między lampami nie przekraczała 120 metrów.

Zakład jest obowiązany na żądanie związku samorządowego zwiększać liczbę lamp ulicznych; związek samorządowy nie może jednak żądać dostawienia każdorazowo mniej niż dwóch (2) lamp.

Związek samorządowy nie może wymagać, aby do oświetlenia ulicznego stawiane były odrębne słupy tam, gdzie są inne słupy Zakładu odpowiednio do umieszczenia lamp. W razie potrzeby ustawienia słupów odrębnych dla oświetlenia ulicznego, słupy dostarczy związek samorządowy.

§ 44.

Zakład obowiązany jest zapalać i gasić lampy uliczne w określonych godzinach według specjalnego kalendarza, zatwierdzonego przez władzę nadzorczą.

W razie pożaru lub innych wypadków wyjątkowych Zakład jest obowiązany na żądanie władz oświetlać odpowiednią część ulic poza godzinami obowiązującymi za normalną opłatą za oświetlenie uliczne (§ 50).

§ 45.

W umowach ze związkami samorządowymi winno być przewidziane odszkodowanie umowne, obciążające Zakład za niesprawne działanie oświetlenia ulicznego. Wysokość odszkodowania nie może przewyższać od lampy i godziny dwukrotnego kosztu palenia się lampy.

§ 46.

Wszelkie niedokładności oświetlenia stwierdza się protokółarnie.

Rozdział V.

Opłaty za energię elektryczną.

§ 47.

Zakład będzie pobierał opłaty od odbiorców za dostarczoną energię elektryczną i opłaty stałe.

Poza tym i poza wypadkami wyraźnie przewidzianymi niniejszym zarządzeniem Zakład nie ma prawa wymagać od odbiorców żadnych innych opłat z tytułu czynności i świadczeń, do których jest obowiązany niniejszym zarządzeniem. Obrachunek z odbiorcami uskutecznia się w ustanowionych terminach. Rachunki powinny być regulowane w kasie Zakładu za pośrednictwem poczty, Pocztowej Kasy Oszczędności lub inną drogą, wskazaną przez Zakład, lub w ogóle prawnie przyjętą, w ciągu dwóch tygodni od dnia przedłożenia.

§ 48.

Maksymalna opłata za energię elektryczną wynosi: a) dla światła siedemdziesiąt (70) groszy za 1 kWh, b) dla siły trzydzieści pięć (35) groszy za 1 kWh.

Dla większych odbiorców energii na siłę przy zużyciu miesięcznym danego odbiorcy ponad dwieście pięćdziesiąt (250) kilowatogodzin maksymalne dla niego wpłaty w tym miesiącu będą wynosiły za 1 kWh:

trzydzieści (30) groszy przy sprzedaży do 500 kWh,
dwadzieścia siedem (27) groszy przy sprzedaży do 1000 kWh,
dwadzieścia cztery (24) grosze przy sprzedaży do 2000 kWh,
dwadzieścia (20) groszy przy sprzedaży do 3000 kWh,
szesnaście (16) groszy przy sprzedaży powyżej 3000 kWh.

Dla drobniejszych urządzeń na światło do 120 watów mocy przyłączonej Zakład może za zgodą odbiorcy stosować opłaty ryczałtowe. Opłata ryczałtowa wynosi od urządzenia do 40 watów łącznie w miesiącach: lutym, marcu, kwietniu, sierpniu, wrześniu i październiku dwa złote trzydzieści groszy (2 zł 30 gr) miesięcznie; w maju, czerwcu i lipcu jeden złoty pięćdziesiąt pięć groszy (1 zł 55 gr) miesięcznie, a w listopadzie, grudniu i styczniu trzy złote dziesięć groszy (3 zł 10 gr) miesięcznie i zwiększa się o jedną czwartą część tych kwot za każde następane rozpoczęte 10 watów mocy przyłączonej.

Przy dostarczaniu energii odbiorcom na wysokim napięciu wszystkie powyższe ceny obniżone zostają o dziesięć (10) procentów.

§ 49.

Zakład może stosować taryfy, oparte na opłacie stałej, rocznej od kilowata mocy przyłączonych odbiorców i na opłacie od zużytej kilowatogodziny, wykazanej przez licznik, jak również może stosować wszelkie inne sposoby taryfikacji, byleby przy ostatecznym rocznym obrachunku kwota wpłacona przez odbiorcę nie przekroczyła należności, obrachowanej według każdorazowo w rzeczywistości pobieranych stawek maksymalnych i zmienności taryf (§ 53).

O ile Zakład ma zamiar stosować takie taryfy dla szerszego ogółu, powinien podać je do wiadomości przez ogłoszenie w dziennikach, po uprzednim uzyskaniu zgody władzy nadzorczej na wysokość tych taryf.

§ 50.

Zakład będzie dostarczał miastu Goniądz i osadzie Osowiec bezpłatnie dla oświetlenia ulicznego siedem (7) procentów i dla oświetlenia urzędów i instytucji miejskich i gminnych trzy (3) procenty od ilości energii ogólnie pobranej przez mieszkańców danej miejscowości; energii pobranej przez instytucje państwowe nie uwzględnia się w powyższym obrachunku. Za energię dostarczoną ponad powyższy kontyngent Zakład ma prawo pobierać opłaty maksymalne w wysokości dwudziestu pięciu (25) groszy za kilowatogodzinę do oświetlenia ulicznego i sześćdziesięciu (60) groszy do oświetlenia urzędów i instytucji miejskich i gminnych.

Powyższe opłaty będą uiszczane miesięcznie na podstawie zatwierdzonego kalendarza oświetleniowego i nominalnego zużycia mocy w watach przez każdą lampę, względnie na podstawie wska-

zań liczników ustawionych dla pomiaru energii zużywanej dla oświetlenia ulic.

Po każdym ukończonym roku nastąpi korekta ilości bezpłatnie wykorzystanej energii. Jeżeli w niektórych miesiącach ilość energii bezpłatnej nie będzie wykorzystana w całości, to po ukończonym roku ilość ta będzie oddana do dyspozycji Miasta lub Gminy w następnym roku.

Rachunki miesięczne za zużytą energię przez Miasto lub Gminę ponad bezpłatną normę winny być opłacane w dwutygodniowym terminie od daty doręczenia rachunku gotówką do kasy stacji w Osowcu.

§ 51.

Oprócz opłat za energię elektryczną, przewidzianych w § 48 ust. 1 i 2, Zakład może pobierać od odbiorców (z wyjątkiem ryczałtowych) opłaty stałe, niezależnie od ilości pobranej przez odbiorcę energii elektrycznej, a mianowicie:

a) na niskim napięciu od odbiorców o urządzeniach odbiorczych (instalacjach) jednofazowych — opłata stała wynosi od każdego urządzenia osiemdziesiąt groszy (0 zł 80 gr) miesięcznie, a od odbiorców o urządzeniach trójfazowych od każdego urządzenia jeden złoty czterdzieści groszy (1 zł 40 gr) miesięcznie,

b) na wysokim napięciu, jak również przy stosowaniu taryf specjalnych, wymagających specjalnych przyrządów pomiarowych, wysokość opłaty stałej będzie ustanawiana na mocy porozumienia z odbiorcą, a w braku porozumienia ustalona przez władzę nadzorczą.

Przy opłatach ryczałtowych, przewidzianych w § 48 ust. 3, Zakład może pobierać od odbiorców opłaty stałe, niezależnie od mocy przyłączonej, w wysokości czterdziestu (40) groszy miesięcznie, o ile ustawi u odbiorców ograniczniki prądu lub inne urządzenia, kontrolujące ryczałtowy pobór energii.

§ 52.

Maksymalne opłaty za energię elektryczną, przewidziane w §§ 48 i 50, jak również kwoty pieniężne, wyszczególnione w §§ 26, 37 i 51, obowiązują:

a) przy cenie węgla netto dwadzieścia dwa złote jedenaście groszy (22 zł 11 gr) za tonę i

b) przy cenie czystego złota pięć złotych dziewięćdziesiąt dwa i czterdzieści cztery setne grosza (5 zł 92,44 gr) za 1 gram.

W razie zmiany ceny węgla i ceny złota w stosunku do wyżej podanych wartości zasadniczych, wszystkie opłaty i kwoty pieniężne, wymienione w §§ 26, 37, 48, 50 i 51 ulegają, nie częściej jednak, niż w okresach miesięcznych, zmianie w ten sposób, że:

a) zmianie ceny węgla o jeden (1) procent odpowiadać będzie zmiana opłat o pięćdziesiąt setnych (0,50) procentu i

b) zmianie ceny jednego (1) grama czystego złota o jeden (1) procent odpowiadać będzie zmiana opłat o czterdzieści setnych (0,40) procentu.

Otrzymane dla każdego czynnika oddzielnie wartości zwyczaj lub zniżek opłat sumują się.

Jako cenę węgla przyjmuje się cenę netto węgla dąbrowskiego grubego, klasa I-b, loco wagon kopalnia, ostatnio ogłoszoną w „Wiadomościach Statystycznych” Głównego Urzędu Statystycznego.

Jako cenę czystego złota przyjmuje się wartość 1 grama czystego złota ostatnio ogłoszoną przez Ministra Skarbu w „Monitorze Polskim”.

§ 53.

Zawarty w § 52 sposób określenia zmienności opłat może podlegać rewizji w okresach pięcioletnich, poczynając od dnia 1 stycznia 1940 r.

Rewizji dokonywa się w pierwszym kwartale każdego pięciolecia, w terminach i na zasadach wspólnych dla zakładów elektrycznych, dla których takie rewizje są przewidziane.

Rewizję zarządza Minister Przemysłu i Handlu na wniosek władzy nadzorczej lub Zakładu, zgłoszony przynajmniej na trzy (3) miesiące przed upływem pięciolecia.

Rewizji dokonywa władza nadzorczą wspólnie z Zakładem.

Ustalona w drodze rewizji nowa zmienność opłat podlega zatwierdzeniu Ministra Przemysłu i Handlu. W braku porozumienia pomiędzy władzą nadzorczą i Zakładem decyduje Minister Przemysłu i Handlu po porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

§ 54.

Maksymalne opłaty za energię elektryczną, przewidziane w §§ 48 i 50, oraz wysokość opłat stałych, ustalona w § 51, mogą podlegać rewizji w okresach pięcioletnich, poczynając od dnia 1 stycznia 1940 r.

Zarządzanie i dokonywanie rewizji odbywa się w sposób ustalony w ustępach 3 i 4 poprzedniego paragrafu.

§ 55.

Zmiany opłat za energię elektryczną winny być podawane przez Zakład do wiadomości publicznej i do wiadomości władzy nadzorczej, z podaniem tej ostatniej uzasadnienia takich zmian.

Powyższe zmienione opłaty będą stosowane dopiero w tych rachunkach za zużycie energii,

które obejmować będą okres czasu w całości biegnący po ogłoszeniu zmian.

Jeżeli władza nadzorczą lub Minister Przemysłu i Handlu uzna zmianę opłat za nieuzasadnioną, ewentualnie pobrane nadwyżki będą odbiorcom zwrócone lub odliczone z najbliższych rachunków.

§ 56.

Zakład obowiązany jest udzielać urzędom i instytucjom państwowym i samorządowym, z wyjątkiem wymienionych w § 50, opustów w wysokości 25 procentów, a przedsiębiorstwom państwowym i komunalnym w wysokości 10 procentów od każdorazowo w rzeczywistości pobieranych cen maksymalnych za oświetlenie.

§ 57.

W razie przerw w dostarczaniu energii, wynoszących w ciągu miesiąca więcej niż 24 godziny, Zakład jest obowiązany dokonać odpowiednich potrąceń w rachunkach dla odbiorców ryczałtowych.

Rozdział VI.

Zaopatrzenie pracowników w oznaki zewnętrzne i legitymacje.

§ 58.

Zakład jest obowiązany zaopatrzyć stałych pracowników, wysyłanych do wykonania robót, w oznaki zewnętrzne i legitymacje z fotografiami.

Za Ministra Komunikacji:

(—) Inż. Piasecki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Ministerstwa

Spraw Wewnętrznych.

Władze administracyjne zarządziły zajęcie Orędzia Soboru Biskupów Kościoła prawosławnego w Polsce z dnia 16 lipca b. r. na skutek tendencyjnego i nieodpowiadającego faktycznemu stanowi rzeczy oświetlenia w tym orędziu sprawy likwidacji zbędnych obiektów prawosławnych na terenie niektórych powiatów woj. lubelskiego.

Przemówienie P. Wiceministra Wł. Korsaka, wygłoszone w Senacie dnia 15 lipca rb.:

„Wysoka Izbo. Nie jestem w możności rozwiąć całokształtu poglądów Rządu na problem samorządu w Polsce dla tej prostej przyczyny, że rozmiar tego tematu utrudniłby dalszy bieg prac Wysokiej Izby. Mogę natomiast odwołać się do tych enuncjacji pisemnych i ustnych, które znalazły swój wyraz w prasie, a które od r. 1933 dały możność całemu czytającemu społeczeństwu poznać stanowisko Rządu wobec tej podstawowej instytucji naszego ustroju wewnętrznego. Samorząd istotnie jest tym wszystkim, o czym tutaj był łaskaw mówić sen. Schorr, ale jest jeszcze czymś więcej w konsekwencji postanowień Konstytucji i ukształtowania się o nią opartych pojęć. Jest on bowiem również polem współdziałania i współpracy dwóch czynników administracji państwowej: czynnika rządowego i czynnika społecznego, czynnika samorządowego. O tej istotnej sprawie nie należy ani na chwilę zapominać. Nie można do sprawy ustosunkowywać się pod kątem widzenia tylko życzliwości albo nieżyczliwości, pod kątem widzenia sympatii albo animozji w stosunku do konkretnie, fizycznie działających osób, bez względu na to, czy to są starostowie, wojewodowie, czy wiceministrowie, czy ministrowie, bowiem w urzędzeniach, w instytucjach, o których rozstrzygać mamy, musi rozstrzygać prawidłowy fundament, a prawidłowym będzie on wówczas, gdy będzie zgodny z założeniami tego prawa naczelnego, o jakie nasz był państwowy jest oparty, z założeniami Konstytucji.

Jeżeli ludzie są nieodpowiedni, źli, to mogą być zmienieni i będą niezawodnie zmienieni, zaś instytucje muszą zachowywać idee, muszą zachowywać tę myśl przewodnią Konstytucji, która nie czyni z samorządu instytucji, mającej się Państwu przeciwstawić, instytucji, mającej reprezentować jakąś odrębną poza Państwem wolę, ale czyni zeń instytucję mającą Państwo wspólnie tworzyć i nie eliminuje z tego procesu ani społeczeństwa, ani administracji. Te dwa czynniki mają oddziaływać na siebie nie jednostronnie, ale wzajemnie.

Do tego redukuję moje uwagi co do tych ogólnych wywodów, których przed chwilą byłem słuchaczem.

Pozwolę sobie nawiązać do zgłoszonej tutaj poprawki sen. Olewińskiego, poprawki, która zmierza w tym kierunku, ażeby przywrócić projektowanej ustawie brzmienie nadane jej przez Sejm. Chcę się właśnie za tą poprawką opowiedzieć i to wbrew wywodom P. Prem. Kozłowskiego, na tej trybunie wypowiedzianym.